

Práce se zabývá popisem významu aktivizace pro starého člověka v ústavní péči. První část bakalářské práce shrnuje základní pojmy stáří, procesu stárnutí a nemocí se stářím spojenou. Definuje podstatu a význam důstojnosti starého člověka nacházejícího se nejen v ústavní péči. Další část práce je věnována psychologii stáří a dále také přímo významu aktivizace na různých úrovních. Důraz je položen také na provádění aktivizačních činností ošetrujícím personálem, význam naslouchání, empatii a rozhovor s klientem. Důležitým faktorem je také motivace ošetrujícího personálu. Druhá část bakalářské práce je pak věnována praktickému výzkumu, který byl proveden v zařízení následné péče, Domově sv. Karla Boromejského v Praze, během šesti měsíců. Výzkumem byl potvrzen předpoklad, že aktivizace má pro starého člověka v ústavní péči velký význam v rámci zachování důstojnosti a kvality života.